

„Oče, treščilo je“, je rekla stara Lucija, žena oskrbnikova, in stopila iz kuhinje v sobo. „Ubogi revež, ki mora sedaj potovati“, pristavila je še potem pomilovaje in se prekrižalo, ker se je zopet zablislilo. „Tako pa že dolgo ni bilo“, mrmral je Pelun, se naslonil v naslonjač in zamišljeno zrl pred se.

„Oče, kedaj pa je Eva zadnjikrat pisala!“ vprašal je čez nekoliko časa Lojze Pehun, doktor medicine, svojega očeta.

„Eva, Eva, oh ja, Eva že dolgo ni pisala. Kaj je neki ž njo?“

„Stara“, poklical je potem svojo ženo.

Ivan, prijatelj Lojzetov, pa je vzdrhtel pri imenu svoje nekdanje ljubice. Vstal je od mize in šel proti oknu.

„Stara, kaj je neki z Evo“, vprašal je Pelun vstopivšo ženo.

„Ja Albin, midva ne bi bila smela siliti otroka k temu zakonu, meni se kar zdi, da je nesrečna“, vzdihovala je ta.

„Gospod oskrbnik“, oglasi se sedaj Ivan pri oknu, „če se ne motim, da po vašem vrtu straši. Kadar se zablisne, vidim temno postavo med drevjem“.

„Se pa že motite, gospod adjunkt“, odvrne mu ta.

„Stara, pogledi no“, obrne se zopet proti svoji ženi, „niso li vrata odprta, ko je tak prepih“.

„Usmiljeni Bog“, zavpije prestrašena Lujiza.

Vsi se obrnejo, in osupnjenost se prikaže na vseh obrazih, ko ugledajo mej vrati — Evo, mlado grajsko gospo, s premočeno obleko, z mrtvaškim bledim obrazom.

Hitro je priskočil Ivan tja in ravno še pravčasno ujel v svoje roke onemoglo Evelino.

Položili so jo bili na divan, jo močili in ko vse ni izdalo nič, ukazal je stari oskrbnik upreči in peljal se je sam s svojim sinom v blisku in tresku po zdravnika.

Ivan pa je klečal poleg Eve, jo gledal z ljubečimi pogledi in solza za solzo padala mu je iz zvestih oči na belo, koščeno ročico Eve. Pripognil se je nižje, in saj ne bode vedela, pritisnil lahen poljub na njeni blede ustnici.

Tedaj pa se je zganila Eva, odprla velike oči. Kje sem? prišlo je nerazločno skozi ustnici, Guido tepel, — on — me — je — tepel, — Ivan.

Hkratu bilo je temu vse jasno, hkratu razumel je beg Evin . . . Vročino ima gospa Evelina, rekel je potem proti vstopivši oskrbnici.

* * *

Počasi je okrevala Eva. Ko pa se ni bilo več bati, da bi ji utegnile škodovati pretresujoče novice, podali so ji, potem ko so jo že polagoma na to pripravili, časopis, kjer je stalo — 24. t. m. trčila sta

dva vlaka. Poškodovanih je več oseb. Mrtva obležala sta le dva, Guido Kuronski in Milan Raknac, itd. itd.

* * *

Zopet priskakljala je lahkonoga pomlad in z radodarnimi rokami obsula naravo z najlepšimi cvetkami. Tudi Vipave ni pozabila, ne vrta Kuronskega, kjer se šeta lepa, mlada grajska gospa Eva. Tudi na njeno popred blede lice, pripihljala je rudeči roži.

Danes pa je lepa Evelina zopet blede, a to bledost povzroča le sreča.

Na istem mestu stoji kakor pred dvema leti, ko jo je Guido prosil, naj postane njegova in mu je ona zbežala.

Tudi danes jo nekdo prosi ljubezni, kakor se vidi, imeti mora ta več protekcije, kajti Evelina ne stori najmanjšega poskusa za beg. Zaupljivo položila mu je glavico na ramo, Ivan Branovec pa se je pripognil in poljubil dražestni obrazek.

* * *

Zopet zašepetalo je listje na lipi, zopet zagugale so se veje, pod katerimi sta stala Ivan in Evelina.

In seničica, ki je čivkala pred dvema leti tu gori in videla, kako je letela Eva pred Guidonom in videla, da danes mirno stoji in se pusti celo poljubit, obrnila se je proti svoji zakonski polovici in čivkaje rekla: „Ti, ta bode pa že pravi, ker ne beži pred njim!“

Razglas

o prihodnjem tečaju podkovske šole v Ljubljani.

Novi šolski tečaj na podkovski šoli c. kr. kmetijske družbe kranjske v Ljubljani se prične dne 1. januarja 1902.

Poleg podkovstva se učenci podkovske šole uče tudi o ogledovanju živine in mesa.

Kdor želi priti v podkovsko šolo, naj vloži prošnjo za sprejem, in naj ji priloži:

1. izpisek iz krstne knjige (ali krstni list),
2. domovinski list,
3. šolsko spričevalo,
4. učno spričevalo v dokaz, da se je podkovstva izučil pri kakem kovaškem mojstru,
5. župnikovo ali županovo spričevalo o poštem vedenju.

Ubožni prosilci, ki se ne morejo šolati ob svojih stroških, niti ne morejo pričakovati podpore od svojcev, morejo dobiti po 50 gl. podpore pri kmetijski družbi. Prosilec za podporo mora svoji prošnji poleg navedenih prilog priložiti še:

6. ubožni list,
7. potrdilo, da je že dve leti bil za kovaškega pomočnika.

Prošnje za vsprejem v podkovsko šolo naj se do 15. decembra l. 1902. pošljejo vodstvu podkovske šole v Ljubljani.

Šola bo trajala do konca junija l. 1903.

Kdor dobro prestane preskušnjo, more po postavi iz 1873. l. dobiti patent podkovskega mojstra; brez preskušnje pa sedaj nihče ne more postati podkovski mojster.

Nauk o podkovski šoli je brezplačen, učenci morejo skrbeti le za živež in za stanovanje ter za potrebne šolske knjige. Stanovanje dobodo učenci za majhno plačo v šolski sobi.

Učenci naj se oglase vsaj dva dni pred šolskim začetkom v podkovski šoli na spodnjih Poljanah.

Ker je po slovenskih deželah še zmerom premalo v podkovstvu izučenih kovačev in zdravnikov kopitnih boleznij, pa tudi premalo izurjenih oglednikov živinskih in mesovnih, zatorej naj bi skrbela županstva, da dobode vsaka občina vsaj po enega dobrega kovača in živinskega in mesovnega oglednika.

Oton pl. Detela,

predsednik c. kr. kmetijske družbe kranjske.

Dr. Karol vitez Bleiweis Trsteniški,

začasni vodja podkovske šole.

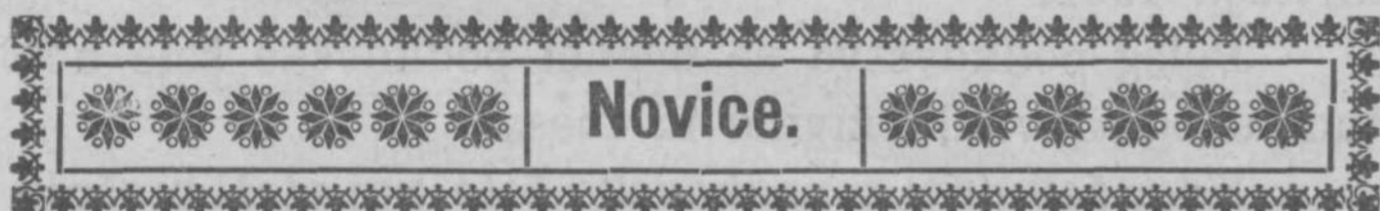
Naznanilo.

Skušnje na tukajšnji podkovski šoli se bodo vršile dne 29. in 30. decembra t. l., in sicer: 29. decembra skušnja iz podkovstva za kovače, kateri niso obiskovali podkovske šole, 30. decembra pa za učence podkovske šole iz podkovstva in ogledavanja klavne živine in mesa. Kovači, kateri hočejo delati to skušnjo, naj se oglase pri podpisnem vodstvu do dne 15. decembra t. l.

Vodstvo podkovske šole v Ljubljani

dne 5. oktobra 1902.

Dr. Karol vitez Bleiweis Trsteniški.

— **Osebna vest.** Bivši vodja „Glasbene Matice“ v Ljubljani g. dr. Josip Čerin je imenovan knjižničkim uradnikom na konservatoriju na Dunaju.

— **Kranjski deželni zbor.** Deželno predsedništvo je začelo posredovati mej strankami, da bi se doseglo porazumljenje. Baron Hein je podal konkreten predlog, o katerem so se minoli teden posvetovali vsi trije deželnozborni klubi. Uspeh tega posvetovanja ni še znan.

— **Potrjena učna knjiga.** Ministrstvo za uk in bogočastje je potrdilo Senekovičevo „Fiziko za nižje gimnazijske razrede“.

— **Županom v Novem mestu** je bil dne 1. t. m. izvoljen lekarnar gosp. Simon pl. Sladović, ker dosedanji 6letni župan gospod dr. Jakob Schegula nikakor ni hotel več prevzeti izvolitve.

— **Redko praznovanje.** V soboto je praznoval metteur en pages „Slov. Nar.“, gospod Fran Hribar, 30 letnico službovanja v „Narodni Tiskarni“, ter že nad 20 let vestno in marljivo sestavlja „Slovenski Narod“. Častitamo!

— **Višja dekliška šola v Ljubljani.** Za tekoče šolsko leto se je upisalo in sprejelo 96 gojenk, in sicer v I. letnik

39, v II. 27 in III. 30. Sprejemni izpit je delalo 8 gojenk, ki so se sprejele vse, ostale so bile absolventinje 8. razreda ljudske ali 3. razreda meščanske šole, oziroma so napravile izpit za vsprajem v I. letnik učiteljišča. Število gojenk je ostalo neizpremenjeno, ker je bilo tudi lani 96 gojenk. 6 gojenk ponavlja prostovoljno zadnje leto ter jih poučuje gđc. Wessner v pedagogiki in metodiki. Hospitacije ima na Lichtenturničinem zavodu. S tem se pripravljajo za učiteljice. Na zavodu poučujejo ravnatelj, prof. dr. Požar, stalna učiteljica Wessner, stalni učitelj Sitsch in 9 pomožnih učiteljev in učiteljic.

— **Splošno slovensko žensko društvo** je sklenilo v zadnji svoji seji, da začne z običajnimi javnimi predavanji 26. oktobra t. l. ter namerava prirejati do velike noči vsaki mesec približno po dvoje brezplačnih javnih predavanj. Poleg tega bo imelo društvo, kakor preteklo zimo, tudi letos vsako drugo nedeljo v društveni sobi sestanke ob času, kjer se bodo vršila istotako predavanja za članice. Prvi sestanek bo 9. novembra t. l. Tekom poletja se je društvena knjižnica zopet precej pomnožila ter dobe društvenice za 2 kroni na leto veliko število zares najboljših, svetovno priznanih del vseh jezikov in struj. Da bo pa moglo društvo še v bodoče tako delovati kakor doslej, da si bo moglo spopolniti knjižnico, ki naj postane sčasoma prava ljudska knjižnica ter hkratu ženska čitalnica, kjer bodo članicam na razpolago poleg leposlovnih in znanstvenih del tudi najraznovrstnejši slovanski in tujejezični dnevnik, tednik ter mesečnik, je sklenil odbor slovenskega ženskega društva prirediti dne 7. decembra t. l. veliko veselico, katere čisti dobiček hoče porabiti društvo v društvene, a vendar v občekoristne namene. Spočetka prihodnjega leta meni odpreti društvo tudi brezplačne kurze za stenografijo in pisanje na stroju, seveda ako bo podpiralo te humane namene zadostno število članic in rodoljubnih podpornikov.

— **Russkij Kružok.** Redni občni zbor se bo vršil danes v mali dvorani „Mestnega doma“ z nastopnim vsporedom: 1. pozdrav predsednika; 2. poročilo tajnika, blagajnika, knjižničarja in revizorjev; 3. volitev novega odbora; 4. slučajnosti. Začetek ob 8. uri zvečer. Ker se bodo na shodu razpravljale važne društvene zadeve, zlasti glede delovanja v bodočem letu, vabi odbor vse društvenike, da se občnega zbora udeležijo čim številneje, in tam izrazijo svoje mnenje o predlogih, ki jih namerava staviti odbor. Nadaljevalni kurs ruskega jezika se začne v ponedeljek, dne 13. t. m. in se bo vršil v istem lokalni in ob istem času, kakor lansko leto t. j. ob ponedeljkih in četrtek, odnosno petkih ob 8. uri zvečer v mali dvorani „Mestnega doma“. Lanski udeležniki naj pridejo polnoštevilno, ter naj prineso seboj Blossfelda. Za začetnike se otvori poseben kurs v 2. semestru. Konverzacija in čitanje izbranih del ruske književnosti bode vsako sredo. Ta kurz je namenjen za tiste, ki so se udeleževali pouka v „Kružku“ že prejšnja leta, dobrodošli so pa tudi tisti, ki so se drugod ali pa sami učili ruščine in slovnico predelali toliko, da bodo mogli s pridom čitati ruske pisatelje, ter se vaditi v konverzaciji. Vse natančneje se določi pri prvi uri t. j. v sredo, dne 15. t. m. — Odbor.

— **Nadzorovanje trsnic.** V torek sta prišla v Novo mesto dvorni svetnik Portele in višji nadzornik Fr. Kurmann kot odposlanca poljedelskega ministrstva, da sta si ogledala deželno kmetijsko šolo na Grmu in od države subvencionirane trsnice.

— **Tovarno testenin v Ilirski Bistrici,** katere izdelki so tako zasloveli kot ne kmalo drugi, hoče kupiti neki tržaški kapitalist, ki bi jo v velikem obsegu uredil. Upamo pa, da ne bodeta lastnika dala iz rok svojega — tako posrečenega podjetja

— **Za izdelovalce žganih pijač.** Temeljem § 23. zakona o davku na žganje z dne 20. junija 1888. morajo vsi, ki žganje izdelujejo, ali žganje potom destilacije čistijo, ali